

АНДРІЙ ПАДУН:

«Ми не лише тил своїм захисникам забезпечуємо – працюємо на благо старостату і всієї громади»

5

У ГРОМАДІ ЗАВЕРШИВСЯ ОПАЛЮВАЛЬНИЙ СЕЗОН

2

НА ПОЗАЧЕРГОВІЙ СЕСІЇ МІСЬКРАДИ ВНЕСЛИ ЗМІНИ ДО БЮДЖЕТУ ГРОМАДИ

3

Решетилівщина

#15(205) від 14 квітня
2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

НА РЕШЕТИЛІВЩИНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ВЕСНЯНІ ТОЛОКИ

2

ЧЕРГОВА ПАРТІЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ ДІСТАЛАСЯ ДО ХАРКОВА

3

НАСТЯ ЛЕБЕДИНСЬКА:

«Поки українська
малеча посміхається,
у нас є майбутнє»

9

НАСТАВ ТОЙ ЧАС, КОЛИ УВЕСЬ СВІТ СПІВАЄ «ЧЕРВОНУ КАЛИНУ»

Україна другий місяць мужньо борониться і не втомлюється своїм героїзмом надихати увесь світ. Росія хотіла нас денацифікувати, а натомість британський рок-гурт *Pink Floyd* заграє гімн українських січових стрільців. Легендарні музиканти зібралися разом уперше за майже 30 років, аби записати пісню на підтримку України. «Ой, у лузі червона калина» з вокалом Андрія Хливнюка

і мелодією неймовірних британців отримала назву «*Hey Hey Rise Up!*» і на сьогодні посідає перше місце у світових музичних чартах.

Син іншого легендарного музиканта Джона Леннона — Джуліан — порушив свою обітницю й уперше заспівав батькову пісню «*Imagine*». У його виконанні це присвята Україні й побажання миру мужньому народу і всьому світу, котрий має жити заради

процвітання та розвитку, а не війни.

Ми цю війну не розпочинали, не бажали її і не вірили в неї. Проте ми в ній обов'язково переможемо!

Як воює Україна, як тримається Маріуполь, хто допомагає фіксувати військові злочини рашистської орди, як важкі часи показують, хто нам справжній друг і брат, детальніше читайте на 6-ій сторінці видання.

**Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!**

**Передплатний індекс —
60841**
(24 грн на місяць)

люди / події / факти

Зменшення хворих на ковід лікарі пояснюють тим, що люди стали менше контактувати

Ще два роки тому, ми думали, що нічого страшнішого, ніж коронавірус, карантин і носіння масок, — не може бути. Але в цьому році після 24 лютого Україна опинилася в іншій реальності...

Після того, як рф розв'язала повномасштабну війну проти нашого народу, ми справді забули про COVID-19. Почали більше перейматися представниками «руського міра» ніж тими, хто кашляє в черзі супермаркету.

Проте лікарі наголошують, що коронавірус нікуди не дівся і нині берегти здоров'я ще важливіше.

Зменшення кількості випадків захворюваності медики

пов'язують з обмеженням контактів.

«Більше двох тижнів великі і малі підприємства, окрім критичної інфраструктури, майже не працювали, або обходилися меншою кількістю персоналу. Школи перейшли на дистанційку. Вихованці садочків теж вдома. Тобто ті, хто були потенційними носіями хвороби, стали менше контактувати. Звісно, це вплинуло на статистику. Але захворювання нікуди не зникло і продовжує вражати населення. Тому задля власної безпеки треба носити маску і слідкувати за гігієною рук», — пояснює завідувачка поліклінічним відділенням

Решетилівської центральної лікарні Марина Тур.

Так, за останній тиждень серед жителів Решетилівської громади лабораторно підтвердили 9 ковід-позитивних діагнозів, ще одна людина має підозру. Амбулаторно, під наглядом сімейних лікарів ЦПМСД, на час підготовки цього номера газети лікувалося 8 осіб.

Загалом з початку моніторингу коронавірусної хвороби серед жителів Решетилівської територіальної громади методом ПЛР підтверджено 2 505 випадків інфікування коронавірусом.

Юлія ГРІНЧЕНКО

На Решетилівщині продовжуються весняні толоки

Чим більше рук — тим чистіша громада. Саме за таким принципом працюють жителі нашої громади. Майже щодня десятки небайдужих мешканців самоорганізуються на весняні прибирання. У полі зору небайдужих — паркові зони, дитячі майданчики, узбіччя доріг, кладовища тощо. Спільною працею жителі вкотре доводять, що не потрібно чекати, що хтось наведе лад у їхній місцевості, завдання кожного — долучитися до роботи та дбати про чистоту і охайність територій.

Кілька тижнів поспіль долучаються до прибирання місцевого кладовища і жителі Лобачівської громади. Люди проявляють ентузіазм й доєднуються до суспільно корисної праці, щоб потроху привести до ладу кладовище. Зазвичай прибирання організовують на вихідних. Для того, щоб люди не палили непотріб, організували централізований вивіз сміття із цвинтару. Про час та місце, де встановлюють причіп для збору сміття, громаду інформує староста сіл Лобачі,

Глибока Балка, Крохмальці, Тривайли, Коржі Лариса Швець.

Окрім цього, весняні прибирання відбулися на територіях Калениківської громади. Також у селі Сухорабівка, де небайдужі висадили квіти у центрі громади, зібрали сухостій та листя та причепурили центр села. Раніше організовані толоки відбулися у селі Нова Михайлівка, де десятки місцевих жителів самоорганізувалися на толоку.

Весняні прибирання територій громади продовжуватимуться й надалі, тож необхідно усім небайдужим мешканцям та гостям громади долучитися до низки весняних толок та підтримувати порядок. Адже лише спільними зусиллями можливо підтримувати територію нашої громади в чистоті та охайності.

Віта ШАФОРОСТ

У громаді завершився опалювальний сезон

6 квітня «Полтаватеплоенерго» завершила опалювальний сезон на території Полтавської області. З цього дня згідно Розпорядження виконавчого комітету Решетилівської міської ради припинили й централізоване опалення в комунальних будинках, установах та закладах Решетилівської територіальної громади.

Виключення зробили лише для двох шкіл — Сухорабівської та М'якеньківської, у яких проживають тимчасово переміщені особи з «гарячих точок» нашої країни. Тому опалювальний сезон там ще триває. Цим людям у Решетилівській міській раді

пішли назустріч, оскільки вони й так довгий період змушені були переховуватися в холодних приміщеннях. Та й температура у будівлях шкіл різнилася з температурою в квартирах, зважаючи хоча б на площу.

За інформацією заступника міського голови Юрія Невмержицького, опалювальний сезон 2021–2022 року у громаді пройшов добре — у звичному штатному режимі. Опалювати комунальні установи розпочали вчасно і завершили теж згідно рекомендацій щодо середньодобових температурних показників.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Комунальники забезпечують життєдіяльність громади

Комунальні підприємства громади працюють у звичному режимі. Щодня комунальники працюють над тим, щоб у жителів громади регулярно вивозили побутові відходи, було безперебійне водопостачання, а вулиці нашого міста завжди лишалися охайними та доглянутими.

Згідно графіку, комунальне підприємство «Покровський комунгосп» здійснило збір та вивезення побутових відходів у жителів Решетилівської громади. Минулого вівторка працівники зібрали непотріб у селі Покровське по вулицях: Освітнянська, Зоряна, Елеваторна, Робітнича, Світанкова, Зелена, Миру, Шевченка, Грушевського, а також у провулках Фруктовий та Чураївни. У середу — по вулицях

Калинова, Полтавський шлях, Гоголя, Степова, Привокзальна та провулку Садовий. У четвер збір сміття продовжили по вулицях: Молодіжна, Чкалова, 23 вересня, Широка, Мічуріна, Центральна, Травнева, Пушкіна, провулках Вишневий, Кооперативний, Шкільний.

Окрім цього, КП «Покровський комунгосп» здійснило вивезення відходів у селах Новомихайлівського, Піщанського, Федіївського та Кукобівського старостатів. На підприємстві нагадують, що люди, які не уклали відповідний договір із підприємством, відповідно не можуть користуватися послугою із централізованого збору та вивезення сміття.

Віктор БЛОКІНЬ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, протягом минулого тижня у Решетилівській громаді зареєстрували 60 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них одне внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень.

Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам

обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомили у Решетилівській службі порятунку, протягом тижня у громаді трапилося 3 надзвичайні події. 4 та 6 квітня сталося загоряння житлових будинків в селі Кукобівка та Шилівка, а 9 квітня місцеві рятувальники гасили пожежу в господарчій будівлі в селі Потеряйки.

люди / події / факти

Рішення позачергової сесії міськради: зміна бюджету, підтримка родин загиблих захисників та соціально вразливих земляків

12 квітня відбулося пленарне засідання 20 позачергової сесії Решетилівської міської ради. У порядку денному депутати розглянули близько 30 питань.

Депутати заслухали звіт про роботу постійної комісії з питань земельних відносин екології, житлово-комунального господарства, архітектури, інфраструктури, комунальної власності та приватизації за 2021 рік та затвердили звіт про виконання бюджету Решетилівської міської територіальної громади за минулий рік, а також внесли зміни до показників бюджету Решетилівської міської громади на рік нинішній.

Також під час засідання народні обранці підтримали питання про внесення змін до рішення Решетилівської міської ради від 2018 року про присвоєння звання «Почесний громадянин міста Решетилівка» та положення про комісію з питань розгляду матеріалів щодо присвоєння даного звання. Так, згідно рішення, всі Почесні громадяни колишнього Решетилівського району і міста Решетилівка стали Почесними громадянами Решетилівської міської територіальної громади.

Крім того, прийнято Порядок надання матеріальної допомоги сім'ям загиблих військовослужбовців, зареєстрованих на території Решетилівської територіальної громади, які загинули у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, починаючи з 24 лютого 2022 року. Розмір такої допомоги становитиме 20 тис. грн. Адже завдання влади — підтримати родини загиблих воїнів, — відзначає міський голова Оксана Дядюнова. Також влада міста під час війни вважає за необхідне підтримати соціально вразливі категорії земляків. Тому в місті затвердили нову Програму формування продуктового набору для забезпечення соціально вразливих верств населення — внутрішньо переміщені, одинокі, та

одинокопроживаючі пенсіонери, багатодітні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, сім'ї, у яких на вихованні перебувають діти-сироти, діти позбавлені батьківського піклування. Саме представникам цих категорій у разі введення воєнних дій на території громади і гострого браку продовольства, першочергово надаватимуть необхідну допомогу.

В ході роботи сесії також депутати внесли зміни до статутів комунальних підприємств Решетилівської міської ради, затвердили Програму підтримки добровільних формувань Решетилівської міської громади на 2022–2024 роки. Серед інших також розглянуто блок земельних питань.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Як отримати допомогу для покриття витрат на проживання внутрішніх переселенців

У відділі сім'ї та соціального захисту населення Решетилівської міської ради роз'яснили положення постанови КМУ №333 від 19 березня 2022 року «Про затвердження Порядку компенсації витрат за тимчасове розміщення внутрішньо переміщених осіб, які перемістилися у період воєнного стану і не отримують щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг». Відповідно до документу, громадяни віком від 18 років, які є власниками жилих приміщень і безоплатно розміщують внутрішньо переміщених осіб, можуть отримати компенсацію від держави. Для цього вони мають разом із внутрішньо переміщеними особами (в разі наявності в них довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи), не пізніше

5 (п'яти) днів з дня закінчення звітного місяця (з 1 по 5 число) звернутись до уповноваженої особи старостинського округу (за місцем розташування житла у сільській місцевості)/відділу сім'ї, соціального захисту та охорони здоров'я (за місцем розташування житла на території міста Решетилівка та прилеглих сіл) та подати відповідний пакет документів.

До нього входять документи на право власності житловим будинком/квартирою (якщо у володінні будинком/квартирою є співвласники — може звернутись 1 співвласник); документи, що посвідчують особу-власника (заявника) (паспорт, ID-картка та довідка про реєстрацію місця проживання громадян (форма 13), реєстраційний номер облікової картки платника податків); банківські реквізити заявника для перерахування суми компенсації; документи внутрішньо переміщених осіб (паспорт,

ID-картка та довідка про реєстрацію місця проживання громадян (форма 13), реєстраційний номер облікової картки платника податків, свідоцтва про народження дітей, довідка внутрішньо переміщеної особи); довідки з установ/організацій про відсутність заборгованості по оплаті житлово-комунальних послуг (для отримання компенсації за березень — не потрібно, далі — обов'язково).

Також начальник соцвідділу Дмитро Момот повідомив, що власник житлового приміщення зобов'язаний не пізніше ніж за день з моменту розміщення внутрішньо переміщених осіб подати заяву про безкоштовність розміщення осіб, а також повідомити владу в день припинення розміщення внутрішньо переміщених осіб або зміни їхньої кількості.

Михайло ЧУБ

Комендантську годину скоротили ще на годину

З 10 квітня на території Полтавської області змінився час комендантської години. Від тепер її скоротили ще на годину. Відтак, комендантський час розпочинатиметься

о 21:00 і триватиме до 5-ї години ранку. Раніше він тривав до шостої ранку.

Протягом цих годин заборонено перебувати на вулиці та в інших громадських місцях.

Патрулі щодня «прочісують» вулиці та контролюють громадський порядок у цей час.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

Весняний призов строковиків – 2022 не проводитимуть

Весняний призов на строкову військову службу до Збройних Сил та інших військових формувань України у 2022 році не проводитиметься у зв'язку з військовою агресією російської федерації та з метою забезпечення оборони держави, підтримання бойової і мобілізаційної готовності ЗСУ та інших військових формувань. Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 69/2022 «Про загальну мобілізацію» в державі оголошено загальну мобілізацію.

Під час проведення в Україні загальної мобілізації, комплектування вакантних посад у Збройних Силах України та інших військових формуваннях здійснюється за рахунок надходження військовозобов'язаних та резервістів. Таким чином, потреби у проведенні чергового призову громадян України на строкову військову службу у квітні-червні 2022 року немає.

На час війни розмитнення транспорту безкоштовне

В Україні на час війни зробили безкоштовним розмитнення автотранспорту. Скасували ПДВ, акцизний податок та ввізне мито на легкові, пасажирські та вантажні транспортні засоби. Відповідний закон вже підписав президент, повідомляє державна митна служба. Закон передбачає зміни до митного та податкового кодексів, що стосуються спрощеного порядку декларування, звільнення від сплати митних платежів тощо. До транспорту, який тепер можна буде безкоштовно розмитнювати в Україні, належать легкові авто, кузови до них і причеми, мотоцикли, а також транспортні засоби для перевезення вантажів, десяти і більше людей. Також скасовують ПДВ і ввізне мито на товари, які ввозять підприємці, що перебувають на I-III групі спрощеної системи оподаткування та не є платниками ПДВ. Спрощення не застосовують до товарів з російської федерації, білорусі та тимчасово окупованих територій.

Кабмін ухвалив повне ембарго на торгівлю з рф

Уряд України на засіданні у суботу, 9 квітня, схвалив повне ембарго на торгівлю з росією. Про це

повідомив представник уряду у Верховній Раді Тарас Мельничук. Запроваджене торговельне ембарго забороняє імпорту на митну територію України товарів з росії.

Оборот зовнішньої торгівлі між Україною та росією у 2021 році склав 12,3 млрд доларів (за оцінкою федеральної митної служби росії) або 10,1 млрд доларів (за оцінкою Державної митної служби України).

У Полтаві можна придбати марку, на якій вказано шлях російському кораблю

12 квітня в Полтаві ввели в обіг поштову марку, на якій автор вказав шлях російському військовому кораблю. Укрпошта підготувала дві марки: одну — для оплати поштових відправлень в межах України, а іншу — для оплати листів і листівок, яку надсилаються закордон. Також до поштового випуску увійшов конверт.

Закладам профтехосвіти радять завершити рік дистанційно

Закладам професійної освіти рекомендується організувати закінчення навчального року дистанційно. Для перших-других курсів практичні завдання, за потреби, радять замінити теоретичними. А для випускників обрати декілька варіантів зарахування практики. Про це повідомляють у Міністерстві освіти і науки. Відповідний лист із рекомендаціями вже розіслали в регіони і направлять в училища та ліцеї.

Цифровий ковід-сертифікат діятиме півтора роки

Цифровий сертифікат про вакцинацію проти COVID-19 у «Дії» буде дійсним протягом 545 днів (півтора роки) від дати щеплення. Термін відображення змінено у всіх видах сертифікатів — про одну, дві чи три дози щеплення. Це дозволить українцям закордоном мати цифровий ковід-документ, отримати наступну потрібну дозу чи мати менші карантинні обмеження, ніж невакциновані особи.

Важливо! Сертифікат не оновить нову кінцеву дату автоматично. Для цього потрібно повторно надіслати запит у застосунку або на порталі «Дія».

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Решетилівський волонтерський центр продовжує збір речей для переселенців та захисників

Із перших днів війни на базі Решетилівського міського будинку культури працює потужний штаб. Усі працівники будинку культури наразі є волонтерами, які допомагають збирати одяг, засоби гігієни, продукти харчування для переселенців, які проживають на території громади.

«За період війни ми постійно допомагаємо дрібними потребами для військових та переселенців. На карту було зібрано кошти жителів нашої громади, з яких витрачали — на медичні препарати, засоби жіночої гігієни, памперси, дитяче харчування, консерви, каву, чай, цукор, сигарети, ліхтарики, капці, футболки, на корм тваринам екопарку, для евакуації жителів з інших міст та інше.

За цей період було витрачено 36 667 гривень. Дякуємо

всім жителям нашого міста, які долучилися до збору. Разом ми — сила», — зазначає волонтер Анна Калашнікова.

У Решетилівському волонтерському центрі постійно проводиться збір сигарет та консервів з великим терміном зберігання — для військових, а також миючих засобів, пральних порошків, постільної білизни, рушників — для тимчасово переміщених осіб. Також місцеві волонтери продовжують збір сезонного одягу для тимчасово переміщених осіб, які знайшли прихисток у нашій громаді.

За час повномасштабної війни, яку росія розгорнула проти України в Решетилівському центрі прийому/видачі одягу роздали сотні кілограмів одягу та взуття.

Наразі небайдужих просять поділитися сезонним одягом.

У постійній потребі також чоловіча та жіноча білизна, шкарпетки, а також постільна білизна.

До того ж волонтерський центр, що розгорнув свою діяльність у нашому місті та пункт видачі одягу повідомили про зміни в графіку роботи.

Відтепер волонтери працюють у будні дні з 10:00 по 16:00. Субота та неділя — вихідні дні.

Хто має можливість і бажання допомогти, можна приносити речі до волонтерського пункту, а також можна підтримати волонтерів фінансово. Номер карти 4149 4991 2663 7881 — Калашнікова Анна. Не забуваємо, що кожна гривня важлива і піде на допомогу людям, що постраждали внаслідок війни.

Віта ШАФОРОСТ
Юлія ГРІНЧЕНКО

Міська бібліотека запрошує жителів та гостей громади з користю провести час

Незважаючи на воєнний стан і тривожні часи, відділи Решетилівської центральної міської бібліотеки імені

О. М. Дмитренка чекають на своїх відвідувачів. У бібліотеці можна відсканувати документи, зробити ксерокопію,

зарядити гаджети, скористатись публічним доступом до мережі Інтернет та безкоштовним Wi-Fi.

Але найголовніше — усі бажаючі зможуть поспілкуватися, переглянути періодичні видання та почитати улюблені книги. Окрім цього, у бібліотеці кожен зможе знайти літературу, що допоможе впоратись з хвилюванням, відволіктись від поганих думок, отримати позитивні емоції. Позитивні думки у нелегкий час дуже необхідні і дітям, і дорослим. Тож книгозбірня запрошує гостей та жителів нашої громади скористатись послугами. Варто зазначити, що у бібліотеці знаходиться чимало сучасної літератури для дітей. Для найменших відвідувачів є книги українських та світових письменників, а також пізнавальна література та книги для навчання.

Віта ШАФОРОСТ

Чергова партія гуманітарної допомоги дісталася до Харкова

Щотижня небайдужі жителі громади збирають по кілька сотень кілограмів гуманітарної допомоги для постраждалих регіонів. Із початку війни наші мешканці забезпечують жителів Харківщини продуктами харчування, медикаментами, передають одяг та дитяче харчування. Минулого тижня із сіл нашої громади відправилось кілька гуманітарних вантажів до Харкова.

«Полтавськими волонтерами знову була доставлена допомога до Харкова. Велика кількість людей знову отримали продукти. Нашим волонтерам вдалося пробитися до найгарячішого району Харкова, до північної Салтівки — там вже багато днів ідуть тяжкі бої, люди постійно в укритті, туди не було можливості проїхати, людям потрібна була допомога. Завдяки наданим продуктам нашими земляками з сіл Каленики, Паненки, Шилівка, з Кукобівського старостату, а саме з сіл Кукобівка, Долина та Лютівка,

харків'яни отримали ресурси для життя. Також дякуємо Кумечко Марині, Зарівчацькій Тамарі, Грицун Катерині та Келенбет Наталії за небайдужість, за ліки подяка Білокінь Юлії. Дякуємо ФГ «Горобець С. Г.» за надану допомогу. Україна — до перемоги!» — зазначає волонтер Віта Приходько.

Щотижня до збору гуманітарної допомоги долучається все більше людей, окрім молока, круп, овочів, цукерок, консервації, яєць, люди готові забезпечувати постраждалих регіони канцелярськими приладдями та іграшками для дітей. Зараз в Харкові в метро знаходиться дуже багато діток. Є велика потреба в фломастерах, книгах, олівцях, фарбах, альбомах, щоб хоч якось порадувати дітей, в яких російські окупанти відібрали дитинство, тому жителі Решетилівщини намагаються бути надійною та стабільною підтримкою для Харківщини.

Михайло ЧУБ

Дитячі малюнки відправили на передову

«Діти України хочуть миру!» та «З Україною в серці» — основні емоційні посили юних митців Полтавщини до світової спільноти. Минулого тижня чергова мистецька «мотиваційна зброя» відправилася на передову до наймужніших лицарів сьогодення — воїнів Збройних сил України, Національної гвардії України та бійців територіальної оборони, які мужньо і героїчно протидіють підступному ворогу, вибрюючи нашу свободу і світле майбутнє.

Патріотичні роботи дітлахів централізовано зібрали та передали воїнам у Полтавському обласному центрі естетичного виховання учнівської молоді.

Загалом до акції приєдналося понад два десятки юних талантів. Роботи своїх вихованців передали чотири заклади, серед них — Полтавський обласний центр естетичного виховання учнівської молоді, Решетилівська філія ОЦЕВУМу, Лохвицький міський Центр дитячої та юнацької творчості, Опорний заклад «Гоголівська загальноосвітня школа I-III ступенів виконавчого комітету Гоголівської селищної ради Миргородського району Полтавської області». Нехай щирі дитячі малюнки зігрівають наших захисників та надихають їх на перемогу!

Віктор БІЛОКІНЬ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Андрій ПАДУН: «Ми не лише тил своїм захисникам забезпечуємо – працюємо на благо старостату і всієї громади»

Півтора місяці, як вся наша громада — від міста до найвіддаленішого села — живе в нових реаліях. Всі особисті плани на майбутнє, розвіткові проекти у самій громаді довелися поки поставити на паузу й відкласти — «до перемоги», на котру всі зараз дружньо й працюємо. Наше видання вирішило поцікавитися, як у ці складні часи живеться у старостатах громади, які питання доводиться вирішувати на місцях, як згуртовуються земляки заради своїх захисників і порятунку країни, як приймають у затишних селах біженців з регіонів, де тривають активні бойові дії. Розпочати серію інтерв'ю вирішили з найбільшого — Покровського старостинського округу. З його очільником Андрієм Падуном ми й говорили про перший день війни, покровських волонтерів, вимушених переселенців та хліб нового врожаю.

— **Пане Андрію, де вас застав перший день війни? Свої емоції та думки тієї миті пам'ятаєте?**

А. П.: Застав удома. Немов грім посеред ясного дня — телефонний дзвінок раннього ранку й повідомлення про те, що почалася війна. Скажу відверто, що і в перший день, і в декілька наступних не хотілося вірити в те, що це правда. Розумів, що війна розпочалася і ворог не збирається зупинятися чи відступати. Але не вкладалося в голову, що це може статися на твоїй землі у цивілізованому сучасному світі. На підсвідомому рівні хотілося просто лягти, заснути, прокинутися — і зрозуміти, що це був просто страшний сон. Так, напевно, було в кожного, такі емоції вирували. Та реальність потрібно приймати адекватно, якою б жорстокою вона не була, і включатися в роботу, адже відповідаєш за свою громаду й за земляків.

— **Війна перервала процес укрупнення старостатів, коли в громаді їх мало лишитися вісім, як і вісім старост, чи не так?**

А. П.: Голосування за кандидатури старост, що їх після проведення опитування в громаді подавала міський голова Оксана Дядюнова, мало відбутися на сесії міської ради. Депутати повинні були голосувати 25 лютого, а війна розпочалася 24-го. На мою думку, на краще, що не встигли проголосувати за укрупнення старостинських округів. В умовах мирного часу ідея міського голови була хороша і правильна, як то кажуть, на часі. Проте, коли б додалися території до старостатів, то у ситуації з війною було б набагато складніше. Бо до округів доєдналися б нові території

й старостам потрібен був би час, аби зорієнтуватися у проблемах та потребах мешканців доєднаних населених пунктів. Звичайно, вихід із ситуації ми знайшли б за будь-яких обставин. Певен, що до питання змін меж старостинських округів ми обов'язково повернемося вже після перемоги.

— **У воєнних реаліях яких обов'язків у вашій роботі ще додалося?**

А. П.: Особисто я зараз вивчаю земельні питання, більш глибоко занурююся в цю тему. Справа в тому, що у Покровській сільській раді працювали два землевпорядника, після реструктуризації земельного відділу міської ради у нас лишився один спеціаліст. З початком війни він пішов добровольцем захищати нашу країну. Тому зараз землевпорядника у старостаті немає, тож всі питання, що стосуються саме земельних відносин, намагаємося вирішувати власними силами. Додалося також питання розселення вимушено переміщених осіб — і це питання зараз доводиться вирішувати, напевно, усім моїм колегам. А ще — збір та

“

Люди, що приїхали, зараз сидять у чужому селі, спокою не дають думки про залишене майно, а найкращі ліки від стресу і поганих думок — фізична праця.

надання гуманітарної допомоги біженцям. Адже основна частина приїждить із дуже малим запасом продуктів, речей. Також шукаємо та дооблаштовуємо житло для них. По можливості, тому що помешкання, що було на першому етапі евакуації, з більш-менш нормальними умовами проживання, вже все зайняте. Для тих будинків, що лишилися в населених пунктах старостату, потрібно знайти ліжка, електричні плити, кухонне начиння тощо.

— **Зараз спала хвиля тих, хто виїздив закордон чи у західні області України. Навпаки, ті ж харків'яни чи сумчани воліють лишатися на Полтавщині, поближче до домівок, щоб повернутися додому, як тільки-но закінчатся бойові дії. На жаль, у тій же Полтаві вже сьогодні бракує вільного помешкання. Як із вільними будинками у вашому старостаті?**

А. П.: У випадку з будинками, що лишилися на сьогодні ще вільні, ситуація складна. Бо якщо хата стояла 10 років і власнику

вона була не потрібна, там жакливі умови. Стіни за цей час відсиріли, адже приміщення не опалювалося в холодну пору року. Можна сказати, що 90% таких будівель загалом-то непридатні для проживання. Навіть якщо зараз розтопити дровами у таких будинках, їх потрібно мінімум тиждень опалювати, щоб хоч трохи вивітрилася сирість. Намагаємося зв'язуватися із власниками, якщо будинок знадвору має більш-менш пристойний вигляд — спробуємо довести до ладу такі будинки. Насправді власників теж знайти непросто: багато людей виїхали закордон, чимало власників знаходяться на окупованій території і з ними взагалі немає зв'язку.

— **Скільки вимушено переміщених осіб зараз у Покровській громаді й звідки ці люди, родини?**

А. П.: Вже більше 250 чоловік. Переважно їдуть із Сум, Харкова, Донбасу — практично зі всіх регіонів, де йдуть активні бойові дії. Українці також втікають з окупованих територій чи виїзять з тих регіонів, яким можуть загрожувати окупанти.

— **Волонтерські центри зараз діють у всіх старостатах громади. Покровський — не виняток. Хто волонтерить? Яку допомогу надає місцева громада і як загалом мешканці Покровського та навколишніх сіл відгукнулися на війну?**

А. П.: Від самого початку громада відгукнулася на цей страшний виклик потужно, масово. Люди почали зносити продукти харчування, одяг, консервацію, тушонку. Декілька партій відправляли до Полтави — нашим збройним силам. Зараз продовжуємо відвозити допомогу нашим хлопцям до обласного центру. Якщо знаємо, що їде машина з «волонтеркою», намагаємося доукомплектувати своїми продуктами, які маємо. Стараємося допомагати усім, чим можемо: дівчата шийють балаклави, спідню білизну. Неодноразово відвозили допомогу до військового шпиталю та лікарень, на передову хлопцям. Наплели чимало маскувальних сіток. Цим займалися на двох локаціях — у школі та сільській раді. Як тільки отримуємо нове замовлення, відразу ж намагаємося його виконати. Постійно на зв'язку з місцевими хлопцями, які долучилися до лав Збройних Сил України. У них бувають різні прохання, часто на передовій бракує елементарних речей: потрібні, для прикладу, упаковки вологих серветок, гігієнічна помада, щоб губи не обвітрювалися, рукавиці, балаклави — намагаємося по максимуму відвозити все необхідне. Волонтерять у нас всі, допомагають, хто чим може — хтось приносить продукти чи необхідні

речі, хто відвозить зібране, інші працюють за швейною машинкою. Не хотілося б когось окремо виділяти, називати поіменно, бо когось назву, інших забуду — люди образяться. Допомагає вся громада, кожен — у міру фінансових можливостей чи фізичних сил. Хтось більше, хто менше, хто просто критикує — таке теж є.

— **Керівник Покровського комунгоспу наразі захищає Україну. Як працює підприємство, бо війна війною, а на носі Великдень, велике прибирання?**

А. П.: Директор пішов на війну, на його місце призначено виконуючого обов'язків Валерія Бабира. Так що все працює, ми не розслабляємося — сміття вивозиться, територія старостату та тих населених пунктів, якими опікується Покровський комунгосп, прибираються. Наскільки це можливо, адже штат комунального підприємства не дуже великий, намагаємося залучати новоприбулих мешканців. Бо люди, що приїхали, зараз сидять у чужому селі, спокою не дають думки про залишене майно. А найкращі ліки від стресу і поганих думок — фізична праця. Тому долучаються до допомоги — загірбати, прибирати, ремонтувати.

— **Якраз хотіла запитати, чи вдається залучати біженців до життя громади, допомогти із благоустроєм? Можливо, є нагода запропонувати роботу тим, хто не хоче вдома без діла сидіти?**

А. П.: Ми при реєстрації обов'язково фіксуємо, хто ці люди за професією, що вони вміють робити. Тому якщо з'являється робота, що відповідає їхнім професійним вмінням, ми її пропонуємо. Дехто вже пішов працювати до місцевих фермерів, влаштувалися трактористами, ремонтують техніку. Так що намагаємося людей включати у життя громади.

— **Чи були у переліку професій такі спеціальності, які конче потрібні громаді зараз?**

А. П.: На сьогодні найактуальніше завдання і для Покровської громади, і для сусідніх старостатів — у аграрному секторі. Нам потрібно посятися і виростити врожай. Тому великий запит на трактористів, людей, які вміють

ремонтувати сільгосптехніку. Телефонуюмо фермерам, даємо номер телефону, аби ті зв'язувалися із людьми, котрі приїхали в Покровське. Біженців також сконтактуємо з місцевими аграріями, аби вони спілкувалися і більш детально розповідали, що вони вміють робити. Бо людина може мати права, та в житті в очі трактора не бачити, натомість «айтішник» може за кермом трактора дива витворяти.

— **Посівна в громаді триває? Чи не зверталися фермери за підтримкою та допомогою — з приводу пального чи інших потреб?**

А. П.: Посівна якраз у розпалі. Повинні засіятися вчасно. Говорив із нашими фермерами ще до початку війни, то переважна більшість починає готуватися до майбутньої посівної ще з осені. Як тільки зібрали врожай і його частину продали, відразу ж намагаються закупити пальне. Бо в нас є така тенденція, що як тільки час до посівної — пальне дорожчає. Тому від війни не багато залежить: всі намагаються закупитися з осені, коли пальне, насіння та добрива дешевші. Українці запасливі: у кожній господині в хаті має бути зайва пачка солі, а у фермера — зайва тонна соларки. Мало того, що наші аграрії закупилися палим для себе, то на перших етапах, коли складно було із соларкою, трішки допомогли і комунальному господарству, щоб можна було вивезти сміття, попрацювати трактором. Так що допомагають і нам: до кого із фермерів звертався, ніхто не відмовив як щодо допомоги армії, так і пального для комунальників, виїхати трактором попрацювати на благо громади. Ми всі працюємо єдиною потужною громадою, єдиною командою з міською владою, за підтримки міського голови Оксани Дядюнової 24/7. Війна нас лише міцніше згуртувала. Віримо в перемогу і сподіваємося, що вона буде скорою. Ну, і розбудовуємо громаду. Бо коли хлопці повернуться з війни, з блокпостів, запитують «а що ви тут робили»? Ми не лише тил своїм захисникам забезпечуємо, не чекаємо, доки хтось щось за нас зробить — працюємо на благо старостату і всієї громади.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ТЕМНИЙ ЧАС, КОЛИ ВИДНО
СВІТЛИХ ЛЮДЕЙ:ЯК «НАЦИСТИ» СТАЮТЬ ГЕРОЯМИ,
А ДРУГА АРМІЯ СВІТУ — МАРОДЕРАМИ
І ВІЙСЬКОВИМИ ЗЛОЧИНЦЯМИ

Новий тиждень війни, котра перевалила вже за півтора місяці, розпочався із цинічного застосування рашистами невідомої хімічної зброї проти захисників та мирних мешканців Маріуполя. У понеділок 11 квітня ввечері з'явилося повідомлення про те, що по місту, зокрема по заводу «Азовсталь», котрий став укріпленою фортецею для бійців полку «Азов», морпіхів та решти захисників Маріуполя, з безпілотною було завдано удару хімічною зброєю. Засновник полку «Азов» Андрій Білецький повідомив у Телеграм, що внаслідок застосування агресорами невідомої отруйної речовини у Маріуполі постраждали троє осіб.

«Якщо говорити про моральну сторону удару — то вона нам говорить лише про одне, — про боягузтво росіян», — зауважив Андрій Білецький і додав, що використання цього виду зброї свідчить про те, що рашисти безсилі взяти Маріуполь, не можуть здолати українських захисників. — Вони ж розуміють, що це розійдеться по всьому світу, що весь світ дізнається, що вони — терористи, які порушують величезну кількість конвенцій... І через це вони впадають у відчай, і їм нічого не залишається, як у Першій світовій війни, тільки використовувати невивіркову заборонену зброю. Але що б там не було — Маріуполь переможе, «Азов» переможе, Україна переможе!»

Реакція світу не забарилася. Адже генсек НАТО Ян Столтенберг, президент США та прем'єр Великобританії неодноразово застерігали путіна проти застосування хімічної зброї і обіцяли жорстку відсіч у разі її використання. Тож окрім засудження дій росії, та ж Британія почала з'ясовувати подробиці використання хімічної зброї та її тип. «Використання такої зброї означало б жорстку ескалацію конфлікту», — заявила голова британської дипломатії Ліз Трасс і наголосила, що у випадку, коли ці повідомлення підтвердяться, путіна та його режим притягнуть до відповідальності. Поміж іншим, у вівторок заступниця міністра Оборони Ганна Маляр повідомила, що окупанти, за попередньою інформацією, застосували фосфорні боеприпаси.

Оборона Маріуполя триває!

Мужній Маріуполь дійсно стоїть ворогу кісткою посеред горла. Місто на березі Азовського моря окупанти заблокували ще в перші дні повномасштабного вторгнення, намагаючись «прорубати» сухопутний коридор з росії до Криму. Та попри всі зусилля, бомбардування, катування мирного населення, створення гуманітарної катастрофи, взяти український «Марік» так і не змогли. Його тримають ЗСУ, морпіхи, поліція, бійці ТрО та «Азов». Останніх розпропаганда демонізувала, перетворила на неонацистів й навіть світ повірив у ці «фейки». Проте війна поставила все на свої місця. Увес світ бачить, як доблесні «азовці» захищають рідне місто, працюють рятувальниками, витягуючи мирних жителів з-під завалів, як кладуть власні життя за свободу й незалежність країни.

До слова, наративи російської пропаганди минулого тижня поширювали й українські «експерти» диваних військ. У соцмережах піднявся гвалт про нібито здачу Маріуполя, про те, що влада нібито відмовляється деблокувати місто й не спілкується із його захисниками. Особливо «упороті» навіть вимагали перекинути війська з північного напрямку (рашисти ж типу, відступили, то й небезпеки для столиці чи звільненого Чернігова немає) до Маріуполя. На всі ці заяви жорстку

Доблесні «азовці» захищають рідне місто, працюють рятувальниками, витягуючи мирних жителів з-під завалів, як кладуть власні життя за свободу й незалежність країни.

відповідь дав головнокомандувач Збройних сил України генерал Валерій Залужний: «Триває оборона Маріуполя. Зв'язок із підрозділами сил оборони, які героїчно утримують місто, стійкий та підтримується. Наголошую, що проведення оборонних операцій не є темою для публічних обговорень», — написав сталеви генерал на своїй сторінці у Фейсбуку. Він також наголосив, що робиться все «можливе й неможливе для перемоги й збереження життя особового складу та мирних мешканців на всіх напрямках», і закликав вірити у Збройні сили України.

Радник офісу президента Олексій Арестович, коментуючи ситуацію навколо Маріуполя, додав, що вона дуже складна, проте оборонці нині контролюють третину міста, не здають її ворогу. А президент Володимир Зеленський подякував захисникам Маріуполя за героїзм, адже їхній спротив дав час Україні, аби вигнати ворога з Київщини, Черкащини та Сумщини, втримати Харків і підготуватися до наступу рашистської орди на Донбасі.

Нові військові цілі рашистів

Саме таке завдання — вихід на кордони Донецької та Луганської областей ставить за мету росія. Бо попередні військові задачі російська армія нібито вже «виконала». Відхід рашистів з території Київської, Чернігівської та частково Сумської областей кремлівський прес-секретар Песков назвав «жестом доброї волі володимира путіна». Насправді ж окупантам довелося ганебно тікати з півночі України. Слави вони там не здобули, хіба намародерили, а в якості «трофею» з Чорнобильської зони повезли спочатку до білоруських шпиталів, а потім і додому променеву хворобу і смерть. Факт зараження, до слова, російські генерали заперечували, у маразмі домовилися до Другої світової війни і до того, що партизанам тоді нічого ж не загрожувало в лісах під Києвом і радіації не було. А як же, ЧАЕС, напевно, ще за царя-батюшки та міністра Столипіна побудували. Невігластво і неуцтво окупантів просто вражає. Як свідчать зйомки з американських супутників, російські вояки не лише окопили у забрудненому Рудому лісі, вони там їли й спали. А тому так, до росії повернулися «світлячки» у різному військовому чині.

Щодо обіцяних масованих наступів на Донбасі, то про них попереджали й розвідки

країн-партнерів, й українська військова розвідка. Проте зараз маємо на Донбасі позиційні бої, спроби атакувати, а не масовані штурми. Військові експерти пояснюють все дуже просто — рашистам нічим атакувати. Тобто військова техніка в них є (про це свідчать й супутникові знімки з прикордонних російських аеродромів, де зафіксоване велику скупчення тих же літаків), а от воювати й літати нікому. Олексій Арестович неодноразово зауважував, що для підготовки льотчика-винищувача потрібні мільйони доларів і як мінімум чотири роки навчання та чотири роки льотної практики. Після того, як було збито 157 російських літаків й окупанти втратили досвідчених пілотів, зараз за штурвал вони саджають ледь не юних лейтенантів. Ще один момент — провал мобілізації в росії, як і авантюри із сирійськими найманцями. Контрактники з рф також відмовляються воювати — росіянам починає доходити, що відбувається в Україні і як наші бійці «нарізають» довгу армію-ковбасу рашистів. Перемелюють упевнено й безжально. Тому генералам доводиться перекидати на Донбас мародерів та гвалтівників, які відзначилися у Бучі, Бородянці, Гостомелі та Ірпені.

Настрої серед бравих «героїв» зараз панують явно не войовничі. Вони ж прекрасно розуміють, що на них чекає в Україні — в полон вбивць українські бійці точно не братимуть. Тому, як повідомляє розвідка, вчорашні мародери намагаються написати заяви на звільнення, котрі командування частин відмовляється приймати. Почастішали випадки дезертирства, про що свідчать і перехоплення телефонних розмов, які оприлюднює СБУ.

Через провал усіх планів путін лютує. В росії вже розпочалися арешти та масові чистки. У тюрму Лефортово відправили генерала Беседу, котрий керував 5-им відділом ФСБ, котрий курував «українське питання». Як свідчать дані розслідувачів із *Bellingcat* зі 150 офіцерів цього відділу переважну більшість було заарештовано чи звільнено.

У вівторок 12 квітня відбулася зустріч двох «простужених радянським союзом дідів» (як їх назвав відомий гумористичний персонаж Петро Бампер) — картоплефюєра лукашенка та недофюєра путіна. Ці два бункерні діда мали обговорювати питання інтеграції, а фактично поглинання Москвою Білорусі, а заодно — й про Україну згадували. Навряд чи в умовах браку бажаних воювати путін не спробує тиснути на Лукашенка щодо вступу у війну білоруської армії.

ВІЙНА

Європейські політики не приховували сліз у Бучі

Єдине, що вдається окупантами — це мародерство та катування. Нині українські військові та слідчі разом із колегами з інших країн фіксують всі випадки військових злочинів рашистів на звільнених територіях — для майбутнього міжнародного трибуналу. Днями до України прибули французькі жандарми, які розслідуватимуть воєнні злочини. «З гордістю вітаємо загін технічних та наукових жандармів, які прибули на допомогу своїм українським колегам у розслідуванні воєнних злочинів, скоєних під Києвом. Франція — перша, хто надає таку допомогу», — повідомив посол Франції в Україні Етьєн Понсен.

Кожне українське село чи містечко — це біль, жах і нові жертви серед мирного населення. Буча стала вже терміном, власною назвою для всіх тих бузувірств, що їх накоїли кляті «визволителі» в Україні. У росіян навіть вистачило нахабства, аби розповідати, що то все провокації та «постановки» українців. На світ божий навіть витягли фото, де двоє людей у камуфляжі готують «тіло» для постановки, як з'ясувалося — те фото з російського ж таки знімального майданчику. Проте у бучанських звірств є свідки не лише українські, а й міжнародні — відео та фото супутникових зйомок, які фіксували моменти розстрілів

у Бучі та появи тіл на вулицях міста. Журналісти *New York Times* навіть склали мапу розстрілів та катувань, відповідно до супутникових даних. Бо рашисти може й живуть та воюють за технологіями минулого століття, проте світ давно

існує у високотехнологічному XXI столітті, де легко розвіяти будь-який фейк недолугої розпропаганди.

Минулого тижня у Бучі побували депутати Європарламенту, президентка Єврокомісія Урсула фон дер Ляен,

голова європейської дипломатії Жозеп Боррель, прем'єр Словаччини Едуард Гегер. Чимало хто з європейців після побаченого й почутого не стримував сліз. Свідчення очевидців просто жахають. Власне, історії про згвалтованих 6-ти, 8-річних дівчаток та хлопчиків, і навіть немовлят, не можуть не жахати, а ті, хто скоїв ці злочини, не мають жодного права називатися людьми. Хоча на звання звірів вони теж не заслуговують. Найжахливіше, що таких Буч по Україні буде чимало — російські недолуги «наслідили» скрізь. У Маріуполь минулого тижня вони вже загнали пересувні крематорії, аби в контрольованих кварталах міста замести сліди своїх звірств й спалити тіла невинно замордованих українців.

ПРО БОРИСА «ДЖОНСОНЮКА» ТА ЛЕНД-ЛІЗ

У суботу 9 квітня до Києва прибув прем'єр-міністр Великобританії Борис Джонсон. Цей візит показовий і знаковий: лідер антирашистської коаліції особисто приїхав до столиці України, аби продемонструвати солідарність із нашим народом та засвідчити підтримку Україні. Борис Джонсон провів перемовини із президентом Володимиром Зеленським, оголосив про чергові санкції проти РФ, військову допомогу Україні на понад 100 мільйонів фунтів (а це протикорабельні системи, протитанкові ЗРК та комплекти сучасної зброї). А потім разом із Володимиром Зеленським прогулявся Хрещатиком, не зважаючи на небезпеку з боку ДРГ. Додому пан Джонсон повіз зі столиці сувенір — копію керамічного півня, що став мемом і символом незламності українців разом із самотньо вцілілою шафкою на стіні розбомбленого

будинку у Бородянці. А ще британський прем'єр отримав українське прізвище: українці по-доброму потролили друга Бориса, прочитавши в Інстаграм прізвище, поєднане зі скороченим *UK* (на означення Об'єднаного Королівства) на свій манер — Джонсонюк.

Президент США Джо Байден до України не приїздив, проте майже одночасно із британським колегою прийняв доленосне рішення. Йдеться про програму ленд-лізу для України, за яку 7 квітня одностайно проголосував Сенат. Наступне слово — за палатою Представників. Таку програму США приймала востаннє під час Другої світової війни, допомагаючи озброєнням, технікою та продовольством спочатку Великобританії, а потім і радянському союзу та Китаю. Власне, завдяки цій програмі антигітлерівська коаліція

й виграла ту війну. Сучасна програма ленд-лізу розв'яже руки Джо Байдену в плані озброєння захисників України, зніме всі бюрократичні перепони, прискоривши поставки такої необхідної зброї.

До слова, про поставки зброї зараз Україна та її міжнародні партнери й друзі говорять обережно й уже за фактом надходження її до нашої держави. Як це було у випадку з ППО С-300, які Україна отримала від Словаччини, чи партії танків із Чехії. Причина проста — росія усіма силами намагається зірвати ці поставки, залучаючи пул продажних європейських політиків, які всі ці роки фінансувала нафтодоларами у тій же Угорщині, Німеччині та Франції. Бо сучасне озброєння в руках українських бійців для кацапів означають одне — всеосяжний і невідворотній капець. Тобто нашу перемогу!

Немає депресії та зневіри

9 квітня гостей приймала й Полтавщина — регіон відвідала віцепрем'єр-міністерка Ірина Верещук. «Я відчуваю тут надзвичайну згуртованість, енергію перемоги — і це дуже важливо, — поділилася враженнями від візиту столічна гостя. — Немає ніякої депресії, немає ніякої зневіри. Це додає сил і я хочу подякувати полтавцям. Бачу людей, які так щиро докладають максимум зусиль, щоб ті, хто переїхав, відчули трішки життя, яке втратили, відчули, що мають майбутнє і воно точно пов'язане з незалежною і квітучою Україною». А ще — порадила брати приклад із мешканців області, котра стала координаційним центром та налагодила допомогу сусіднім містам та регіонам — Сумам, Харкову, Запоріжжю.

Спілкуючись із міністеркою, керівництво Полтавщини порушило, зокрема, й питання будівництва тимчасового житла для біженців на території області. Адже нині понад 100 тисяч вимушено переміщених осіб вирішили зупинитися на Полтавщині, доки у їхніх рідних областях не припиняться військові дії та можна буде повертатися додому. А от житла для земляків на Полтавщині бракує.

Кошти на підтримку переміщених осіб напередодні було виділено із обласного резервного фонду на позачерговій сесії Полтавської обласної ради. Йдеться про фінансування харчування для біженців. Як повідомив голова обласної ради Олександр Біленький, загалом на потреби тероборони та харчування вимушено переміщених осіб виділили 100 мільйонів гривень. «Ще 100 мільйонів передбачено для закупівлі медичного обладнання, ліків та реагентів, — прокоментував

Олександр Юрійович. — Виділили 80 мільйонів гривень для обласних комунальних підприємств «Полтаватеплоенерго» та «Полтававодоканал», на реконструкцію котельні та ремонти колекторів. Дякую колегам-депутатам, нашим партнерам — Полтавській військовій адміністрації, за ухвалення важливих рішень».

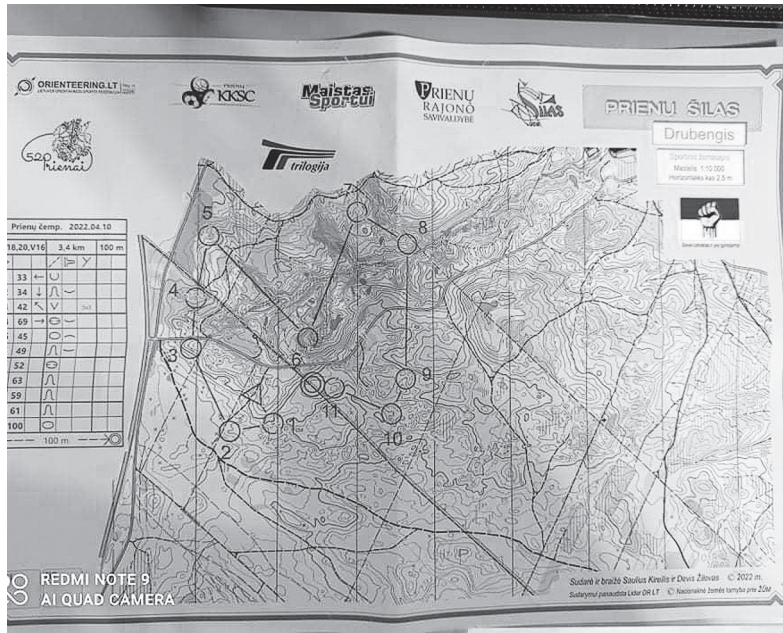
Полтавщина, і Решетилівська громада, продовжує працювати в тилу, приймати земляків, які втікають від війни. Й не лише людей — цілі установи та представників бізнесу. До обласного центру перевезли частину потужностей Харківського національного університету імені Каразіна, вдруге за 8 років переїхав на Полтавщину й Луганський університет імені Тараса Шевченка. А ще у Полтаві зараз працює «гуманітарний ресторан» *Mafia*. Заклад громадського харчування безкоштовно готує для захисників України. У свій перший день роботи його працівники пригощали поліцейських та відвезли по 120 порцій гарячих обідів на вокзал, куди прибувають вимушені переселенці, та в один із гуртожитків, де також мешкають біженці.

Життя триває й наша боротьба також. Гуртуємося, підтримуємо один одного і йдемо разом до Перемоги!

Настя ТОПОЛЯ

НОВИНИ / РЕТРОСПЕКТИВА

Наш земляк Сергій Олійник взяв участь у чемпіонаті зі спортивного орієнтування у Литві

Із перших днів війни багато родин знайшли тимчасовий прихисток у сусідніх країнах, зокрема, у Польщі чи Литві. У Решетилівському центрі туризму є також вихованці, які знаходяться за кордоном. Приміром, родина відомого у Решетилівці орієнтувальника Сергія Олійника перебуває наразі у Литві. Саме у цій країні Сергій дуже швидко знайшов де продовжити заняття спортивним орієнтуванням. Для нашого земляка усі тренування — безкоштовні. Тренер

клубу з міста Клайпеда Річардас Тевеліс готовий допомагати всім, що є в його силах, щоб підтримати українських спортсменів.

У неділю, 10 квітня, Сергій Олійник у складі команди орієнтувальників з міста Клайпеди виступив на Чемпіонаті зі спортивного орієнтування в місті Приенаї. Це були змагання загальнодержавного рівня, де участь прийняли майже 350 учасників. Наш земляк був на цих змаганнях у Литві чи не єдиним

іноземним учасником. Важливо, що на картах для учасників змагань, окрім спонсорів і офіційних логотипів чемпіонату, був розміщений знак підтримки у вигляді українського прапора.

Приклад Сергія Олійника свідчить про те, що наші діти і в інших країнах не обмежуються лише уроками у дистанційному форматі, а знаходять собі заняття для душі та спортивного розвитку.

Віктор БЛОКІНЬ

Талановита вихованка Решетилівської філії ОЦЕВУМ здобула перемогу на обласному конкурсі

Переможці обласного конкурсу «Барвисте перевесло», що вже давно полюбилися юним митцям позашкілля Полтавщини, мали б бути відомі ще 24 лютого, адже саме на цей день було призначене засідання журі. На жаль, за декілька годин до початку їх роботи, підступний ворог віроломно напав на нашу державу та порушив ці мирні плани...

Все ж, незважаючи на сумні реалії сьогодення, на початку квітня члени журі обласного конкурсу з образотворчого мистецтва «Барвисте перевесло» серед вихованців закладів позашкільної освіти зібралися у Полтавському ОЦЕВУМі, де на їх розсуд було представлено 48 конкурсних заявок з 21 закладу освіти. Цьогоріч діти створювали цікаві образи на тему «Диво створене людиною: візуалізація творчості Льюїса Керрола», присвячену 190-річчю від дня народження письменника. Традиційно конкурсанти змагалися у трьох номінаціях: живопис, графіка та скульптура.

У номінації «Живопис» третє призове місце посіла вихованка гуртка прикладної графіки «Малювака» Решетилівської філії Полтавського обласного центру естетичного виховання учнівської молоді Кіра Нестеренко (керівник Козлова Олександра Валеріївна).

Віта ШАФОРСТ

«Релігійна політика» за часів радянської влади

Нині у час, коли росія намагається з усіх сил виправдати своє військове вторгнення до України в тому числі й релігійними мотивами, не гріх згадати, як ця сама держава, щоправда тоді під вивіскою СРСР, успішно знищувала і релігію, і культових служителів, і власне святині. Переглядаючи архіви КЗ «Краєзнавчий музей Решетилівської міської ради Полтавської області» натрапив на цікавий документ під назвою «РІШЕННЯ виконкому Решетилівської районної Ради депутатів трудящих від 15 грудня 1976 року за номером 328», який певним чином проливає світло на ставлення російсько-більшовицької влади до церкви та релігії.

У цьому документі мова йде про затвердження районної комісії по виявленню і взяттю на облік пам'яток матеріальної і духовної культури в недіючих культових спорудах. Процес відбувався на основі Постанови Колегії Міністерства культури УРСР та Президії правління Українського товариства охорони пам'яток історії та культури від 11 серпня 1976 року «Про виявлення, облік і збереження історичних та мистецьких пам'яток в діючих та недіючих культових спорудах, збірках приватних осіб», постанови Ради обласного управління культури,

Плосківська церква, 1957 р.

обласного відділу у справах будівництва та архітектури та Президії полтавської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії культури. На підставі цих розпоряджень, виконком Решетилівської районної ради вирішив:

Затвердити районну комісію по виявленню та взяттю на облік пам'яток матеріальної і духовної культури в недіючих культових спорудах Решетилівського району у такому складі: Строков О. В. — секретар райвиконкому, Нестеренко М. М. — зав. відділом культури, Вовк П. Я. — районний архітектор, голова районного товариства по охороні пам'яток історії та культури, Гулянова Т. М. — методист по музейній роботі Решетилівського району, а також голови виконкому сільських, селищної Ради депутатів трудящих на території якої знаходиться споруда.

Виявлені в недіючих культових спорудах цінні історичні

та мистецькі пам'ятники передати Полтавському краєзнавчому та художньому музею, оформивши відповідною документацією.

У цьому самому документі містяться цікаві додатки, зокрема і про нашу Шилівку. Звісно, що оформлений він російською мовою. І тут же можемо прочитати висновки, зокрема констатацію — «*молитвенный дом разрушен*». Проте, звісно ж, без вказання головних подробиць — коли, ким та за яких обставин. Резюме ще цікавіше: «*в этом месте ничего нет*». Тобто, де подівся знищений молитовний дім — велика загадка. А ось ще один цікавий допис із акту про село Пащенки. Там спостерігається аналогічна ситуація: «*материал из этого помещения пошел на строительство школы в селе Шамраивка, но сейчас ее нет, сожгли немцы. Сейчас это место пусто, вблизи находится жилой дом и школьный двор*». Прямих

свідчень та документів — особистих розпоряджень місцевої влади про руйнацію церков та розбір їхніх приміщень на цеглинки, з яких потім будували свиноферми, до наших часів практично не дійшло (можливо тому, що російські можновладці — великі спеціалісти по знищенню історичних фактів та документів — прим. ред.), але загальновідомо, що всі цінності із церков радянська влада вилучила ще в 1922 році. Одразу після завершення так званої громадянської війни і розпочався пограбунок культових споруд. Про істинне відношення тієї влади до релігії свідчить документ від 10 травня 1923 року — з Політдоповіді Полтавського губернського партійного комітету ЦК РК (б) радянські вожді радісно звітували про зростання авторитету партійних організацій в робітничих і селянських масах, про святкування 1 травня та антирелігійну роботу. «*В Полтавском округе, в селении Решетиловка, Ячейка устроила диспут. Результат диспута — главная основа церкви — религиозный хор, состоящий из молодежи, распался. Спустя несколько дней после этого диспута, местная организация комнезамов вынесла постановление о закрытии церкви, а в окружающих Демидовской и Братешковских участках,*

КНС постановили снять церковные колокола и работ на Пасху».

До речі, станом на 1917 рік на території вже колишнього Решетилівського району знаходилося 19 церков, з них шість в самій Решетилівці — Успенська, Введенська, Покровська, Архангело-Михайлівська, Преображенська та Миколаївська, та ще й єврейська синагога з хедером (початкова школа), адже тут проживало 75 єврейських родин, а це приблизно 500–700 чоловік. І абсолютну більшість культових споруд Решетилівського краю російсько-більшовицька влада знищила. До слова, членам комісії, про яку згадувалося на початку статті, таки вдалося дещо відшукати — дзвони, Біблії, ікони. Але справді цінних речей серед них вже не було...

З усіх церков нашого краю до часів Незалежності залишилася лише Вознесенська, в селі Плоске (нині — Мачухівська ОТГ). Хоча, чого лишень в церкві не облаштували в радянські часи — і клуб, і склад, і гуртожиток. До слова, автору цих рядків пощастило побувати у церкві років 10 тому, і відчувати справжній енергетичний шок — настільки намолене це святе місце, яке не вдалося знищити навіть безбожній радянській владі...

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Настя ЛЕБЕДИНСЬКА: «Поки українська малеча посміхаються, у нас є майбутнє»

Діти війни — у сучасному світі це словосполучення звучить жакливо, ніби термін з іншого, темного століття, якихось прадавніх доісторичних часів. У сучасній Україні воно, на жаль, стало реальністю. Наші дідуся з бабунями мали цей статус після Другої світової, а тепер війна стала реальністю для наших дітей, вкрала дитинство в українських хлопчиків та дівчаток. На щастя, залишаються дорослі, котрі між волонтерством встигають виконувати надважливу задачу, а фактично продовжувати свою звичну для мирного життя роботу — повертати посмішки на дитячі обличчя, відволікати малечу від війни. Цим у Решетилівці займається Настя Лебединська.

Працює не за фахом, а за покликом серця

Коли наша героїня обирала майбутню професію, про педагогічну ниву навіть не йшлося. Радше про ниву класичну, бо після 9-ти класів решетилівської гімназії Настюся продовжила навчання спочатку у аграрному ліцеї імені І. Боровенського, а потім — і в аграрній академії в Полтаві. Проте нині працює не за фахом, а за покликом серця. Бо мала мужність змінити роботу, коли відчула, що займається не тим, що їй справді до душі. Тому й пішла з аграрного ліцею, де працювала деякий час, до міського будинку культури художником. Пояснює, що художньої освіти теж не має, але малює й займається творчістю все життя, навчається самостійно, вдосконалює майстерність. Отак само — без фахової освіти — й малих митців взялася виховувати. Розповідає, що працювати з дітками завжди мріяла, хотіла відкрити власний гурток, але зупиняв той факт, що не мала педагогічної освіти.

«Маю звичку не правильно оцінювати себе — здається, що не вдається, а коли беруся до справи, то все добре виходить. Отак і з гуртковою роботою, побоювалася, що в мене немає правильної педагогічної освіти, проте дуже швидко знайшла спільну мову зі своїми вихованцями», — зізнається Настя Лебединська. Вона — яскравий приклад того, що диплом педуніверситету аж ніяк не гарантує статус вчителя в очах учнів. Головне для вчителя — любов до дітей і щирість, які малюки дуже гостро відчують і тягнуться до тих, хто любить їх. Так сталося і з Настею, коли керівник гуртка «Пластиліновий живопис» Марія Романько пішла у декретну відпустку, а Насті довелося її замінити.

Жартує, що з великого переляку й не помітила, що працювати довелося в нових карантинних умовах. Адаптуватися допомагала дівчата, разом із ними освоювала й нову техніку живопису пластиліном.

«Робити це було не складно, бо не боюся вчитися, робити помилки й виправляти їх, — розповідає Настя. — До того ж я люблю випробування, свого часу пробувала себе в різних техніках. Був період, коли малювала олівцем — пробувала графіку. Потім освоїла фарби, бо колись вирішила, що не буду малювати, бо не вмію розбиратися в кольорах. Навчилася. Кожна людина — це художник, кожен бачить світ по-своєму і як його бачить, так і малює. Тому і з пластиліном я просто поповнила для себе скарбничку отого «ухти, хочу й собі спробувати». Вдосконалювала вміння і знання разом зі своїми вихованцями, пірнула з головою у тему. Тому опанувати було геть не складно».

«Коли оченята горять від захоплення — то безцінно»

Після «Пластилінового живопису», подолавши власний забобон, що гарним вихователем і вчителем можна стати виключно із дипломом, Настя Лебединська створила і власний авторський гурток «Хоббі Art». У нього набирає дітей із 6 років, хоча найменший із вихованців всього лише 5. У обох гуртках займаються по 16 дітей. Всі вони — і малі, й більш дорослі — талановиті розумахи, розвинені, активні, допитливі й смішні. Великі молодці, з якими й дорослому керівнику гуртка не нудно. Отак про своїх вихованців відгукується Настя. Вона намагається шукати такі теми, аби малечі було цікаво. «Розпочинали із паперопластики, потім перейшли на нитки, з яких виготовляли іграшки та предмети для декору інтер'єру. Так само і пластилін у нас був

не зовсім звичний — вчилися робити вітраж на склі. Діткам це подобається. А коли оченята горять від захоплення — то безцінно. Чи коли просять, а давайте ми вже не будемо говорити, а робитимемо власними ручками».

Проте у лютотому корективи в роботу обох гуртків вніс уже не карантин.

«Я — донька атовця!»

23 лютого Насті довго не спалося — малювала. Сон зморив уже під ранок. А оскільки лягала пізно, то за звичкою поцупила у ліжко й телефон, поділі під подушку, аби не розбудив її та малого синочка.

«Мама дозвонилася вже на телефон мого сина. Після слів „Настуню, прийшла війна“ — земля просто пішла з-під ніг, — розповідає молода жінка. — Я аж перепитала: „Мамо, ти з мене насміхаєшся?“ Таке ж може хіба у страшному сні наснитися. А вона двічі повторила: „Настусю, почалася війна“ й поклала слухавку, бо мала ще таткові зателефонувати, котрий був на нічному чергуванні. Далі на телефон почали приходити повідомлення та пропущені виклики від колег. Потім кума Маринка Литвиненко зателефонувала. Я всі ці повідомлення слухаю, телефон розривається — а в мене ступор».

Тривожну валізку, яку відразу ж після новорічних свят радили збирати всі ЗМІ, Настя не пакувала. Вважала, що не потрібно енергетично притягувати до себе оте страшне. «Було таке відчуття, що як складу ту валізку, то обов'язково те все страшне й притягну у власний дім», — зізнається. Та коли з усіх телеканалів 24 лютого заговорили про війну, валізку збрала за лічені хвилини — поклала по декілька речей, шкарпетки дитині, трусики.

Щоправда, з тією валізкою нікуди не поїхала — пішла разом із колегами волонтерити у пункт видачі гуманітарної допомоги у рідному будинку культури. Чоловік Насті на

той момент вже сім місяців як був закордоном — поїхав на роботу. Після того, як дружина розбудила коханого о 5-й ранку за польським часом і повідомила про війну, Едуард намагався декілька разів виїхати в Україну — не вдавалося. Потім сказав, що буде допомагати біженцям — доправлятиме їх у Польщу у безпечні місця. «Сказав, що роботи буде багато, тому декілька днів буде без зв'язку. Пообіцяв писати повідомленням, — розповідає Настя. — 9 березня ми з колегами якраз перебирали для біженців речі, які отримали з-за кордону. І раптом чую за спиною: „Доброго дня, ми з України“. Я з пакетами в руках, а він — напроти. Приїхав, бо не зміг лишатися за кордоном, а вже з понеділка став на облік у військкоматі».

Коли запитує Настю, чи була думка забрати синочка і поїхати у безпеку, до чоловіка, поки він ще був у Польщі, категорично відповідає «Ні». Пояснює: «Навіть думки такої не закралося. Люди виїждять із тих страшних місць, які зараз ворог просто зрівнює з лицем землі. От звідти повинні евакуюватися. У нас не настільки критична ситуація, щоб втікати. Я маю дві руки, дві ноги, тому максимально буду тут, аби тримати тил і допомагати. Якщо потрібно — будемо ліпити вареники, хліб пекти. Найстрашніше прийде — подаватиму снаряди. Тоді вже відправляю дитину з мамою, але сама знадоблюся тут. Я — донька атовця, він у мене військовий, зараз на передовій, чоловік повернувся і я буду поруч з ними».

Решетилівська малеча відправляє малюнки своїм справжнім Героям

Щодня Настя разом із дівчатами-волонтерками у своєму пункті видачі речей зустрічається із людським болем та горем. Розповідає, з якою страшною пусткою в очах бачить щодня земляків, яким вдалося врятуватися від війни. А ще щиро захоплюється їхнім спокоєм та витримкою. Історії вони розповідають жакливі, свого часу про війну такі оповідки Настя чула від бабуні. Та навіть у її розповідях фашисти були не такими жорстокими, як ота орда, що прийшла на нашу землю з росії.

«Уявляю, що пережили всі ті люди, котрі приїждять до нас, що чули й бачили. Ми тут живемо у постійному режимі очікування, це напевно ще складніше, бо люди вже знають, що робити. Коли діляться історіями, вони страшні. Напевно, що будуть їх розповідати і дітям, і онукам. Як свого часу мені бабуса розповідала, та потрошку, не любила багато говорити про війну. Бо вважала,

що день перемоги — то не привід святкувати, для неї то був день скорботи за тими, кого втратила на війні», — говорить Настя.

Щоденний людський біль, новини, думки про любого татка там, далеко на фронті — емоційне виснаження дається в знаки. Тому навіть у життєрадісної Настуні руки часто опускаються. Розраду знаходить у своїх вихованцях, бо навіть в умовах війни вона продовжується з ними займатися. Як і на карантині — дистанційно, дає завдання, записує для малюків майстер-класи, надсилає відеоуроки. А у відповідь від своєї дорогої і любної малечі отримує на телефон фото малюнків та робіт, сповнених дитячого тепла та любові. Дехто ці малюночки приносить Насті у будинок культури.

«Я зараз зі своєю малечою — відволікаю їх від страшних подій, займаю творчістю, — говорить Настя Лебединська. — Ми не завжди дотримуємося тем затвердженого плану, бо чимало дітей були вимушені переїхати. Не всі мають можливість придбати кольоровий папір чи фарби, чи той самий пластилін. Тому я задаю теми, а дітки по можливості їх виконують. Продовжуємо займатися, бо відволікати дівчата обов'язково треба. Поки українська малеча посміхаються, у нас є майбутнє. Важливо тримати цю невидиму ниточку між дітками, щоб вони не забували сміятися. Та й дорослим жити легше, коли дитина чимось зайнята, хвалиться своїми роботами. Насправді дуже за ними всіма сумую, скучила неймовірно. Нещодавно йшла додому й зустріла свою ученицю, без обіймашок одна одну не відпускали».

Зараз Настині талановиті малі вихованці передають свої роботи бійцям на передову. Для українських військових малюють охоче, натхненно. Щасливі очі дітлахів горять яскравіше зірок, бо кожен малюнок створюють і відправляють своєму Герою — у стократ крутішому за отих усих надлюдей у мультиках та коміксах. Бо ці герої захищають кожного нашого малюка. Ну, а Настя тим часом зі своїми колежанками зустрічає біженців у волонтерському пункті і обігріває гостинністю й щирістю приїжджих. «Вони відкриті й відверті, говорять, що приїхали з таких страшних місць, — зауважує молода жінка. — А я завжди говорю у відповідь: головне, що ви приїхали додому, бо ми всі в Україні — вдома. Дякують, але хочеться сказати «немає за що», бо це лише маленька частинка того, що можемо зробити. Ми всі разом робимо одну велику справу і від кожного з нас залежить перемога».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається 3/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок.
Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

ЖИВНІСТЬ

■ Продам козликів і козочок. Порада ламанча. Вік 1 місяць. Телефон 095 607 95 37

■ Продається теличка красна з-під продуктивної корови, сім місяців, на держання. Тел. 096-5-4444-90

■ Куплю курочок несучок. Не старше 1 року. Тел. 095-60-15-853

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам сіно лугове мішками в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам ячмінь «Сталкер». Тел. 099-932-04-22

■ Продам сіно в тюках, можлива доставка. Тел. 099-932-04-22

РІЗНЕ

■ Продам Алоє. Вік 5 років. Село Нова Михайлівка. Тел. 096-076-94-32

■ Шукаю людину, яка догляне стареньку бабусю в обмін на житло. Тел. 2-84-61.

■ Продам корморізку ручну радянського виробництва. Тел. 097-63-63-248

■ Віддам в користування огорог біля річки. Решетилівка. Тел. 050-19-21-003.

■ Продам обігрівач електричний. Ціна 500 грн. Тел. 095-60-15-853

■ Куплю електродвигун (можна неробочий), редуктор. Тел. 063-849-93-40

■ Продам зернобурякосіноподрібнювач, кукурудзолушницю, насос, компресор, електродвигун, редуктор. Тел. 095-914-64-97

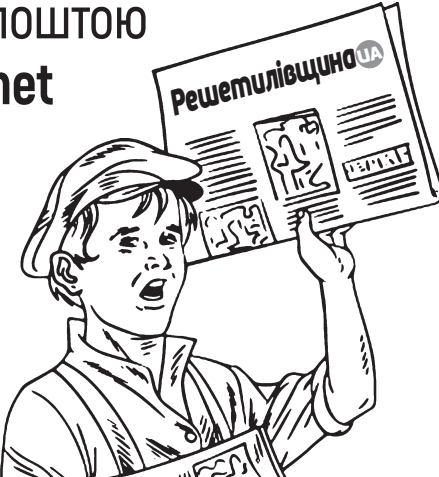
■ Продам механічний будильник, радіоприймач (рад. часів), телефон. апарат. Тел. 095-501-10-47

■ Продам соковарку з нержавіючої сталі на 8 л., нова. Тел. 050-989-05-02

■ Продам масляний радіатор (обігрівач) «Скарлет», 7 секцій, новий. Тел. 050-989-05-02

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Вигорвлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ
шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

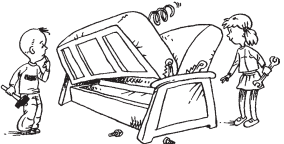
Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії» Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

УВАГА!
Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**
У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:
050-321-60-28 099-390-06-89
050-321-60-31 099-390-06-95
050-070-09-42 099-390-06-98
050-530-07-36 050-070-11-02
050-070-11-27

УВАГА!
Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**
Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:
050-309-71-30 067-402-62-67
050-309-71-24 067-503-32-71
050-309-71-20 067-503-32-54

УВАГА!
ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».
Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:
066-617-36-07 066-617-35-49
066-617-37-55 066-621-91-84
050-309-71-30

УВАГА!
Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)
066-62 96-285

РешетилівщинаUA Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою: вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Рости, моркво, велика і смачна!

Вітамінна, незамінна, сонячна, проста в догляді королева коренеплодів потребує правильного, своєчасного «старту» та хоча б мінімальної уваги. Доглядати потрібно не стільки за самою морквою, скільки за ґрунтом, в якому вона росте, формується, визріває, наливається смаком та солодкістю. От про цей поговоримо далі.

Коли сіяти?

Для розвитку паростків моркви достатньо температури в 3 градуси тепла, а морози до — 3 не лякають навіть ніжні сходи. Хоч найшвидше морква розвивається при температурі ґрунту в 20 градусів, сіють її однією з перших культур, коли минуть основні приморозки. Традиційно для центральних областей моркву висівають вже в другій половині квітня. Та враховувати погоду щороку треба обов'язково: якщо квітень не балує, як в останні роки, безпечніше трохи зачекати.

Моркву можна сіяти партіями: в квітні — для раннього врожаю; у травні-червні — для зимового зберігання чи заради врожаю молодшої моркви. Чим ближче сієте до літа, тим більше потрібно буде доглядати за морквою.

Де саджати?

Оскільки саджаємо сонцелюбний коренеплід, слід врахувати, що морква не любить схилів, добре росте на рівних теплих ділянках з достатнім захистом від вітру. Це культура суглинків та супіщаників, легких ґрунтів з нейтральними характеристиками. Врахуйте попередників: моркву краще сіяти на ділянках після цибулі, капусти, дині, кавуна, огірків, салатів, пряних рослин, пасльонових. Культури, з якими її краще не чергувати — кріп, петрушка, селера чи фенхель. Для моркви діють стандартні правила сівообміну: на одній ділянці перерва між «партіями» моркви та родичів має складати не менше 3–4 років.

Під моркву вносять лише зрілі, а не свіжі органічні добрива — 4–5 кг на кожен квадратний метр грядки, додаючи близько 1 склянки попелу. Використання мінеральних добрив не обов'язкове, їх чудово замінює якісна органіка. Якщо ви волієте не відмовлятися від

класики, вносьте лише фосфатні і калійні добрива (по 25 та 15 г на квадрат).

Обробляємо насіння

Насіння моркви проростає неохоче і довго. Навіть якщо ви сієте моркву в червні, максимум, на який можна розраховувати — 8–10 днів. Саме тому перед посівом насіння краще обробити.

Прикопка насіння — «бабушин» секрет, що дозволяє досягти швидких сходів без втрат. Насіння просто потрібно прикопати в садку чи прямо на грядці за тиждень до посіву: загорнути в тканину, замочити на 15 хвилин в теплій воді, покласти в ямку на глибину багнету лопати, не забувши позначити місце. Просушити перед посівом — і рясні гарні сходи менш ніж за тиждень гарантовані.

Класичні варіанти підготовки насіння моркви ще простіші. Варто потримати насіння в слабкому розчині марганцівки чи стимуляторі росту близько 30 хв. Інший ще простіший — витримати насіння 12–24 години в гарячій, біля 45°C воді (звичайно, її доведеться регулярно міняти).

Просушка насіння моркви перед посівом — обов'язкова.

Як сіяти моркву?

За тиждень чи хоча б три дні до посіву грядку потрібно розрихлити, для ранніх посівів можна полити землю гарячою водою та накрити плівкою.

Насіння моркви сіють в неглибокі рядки. Борозенки роблять на глибину 1–2 см, на відстані 15–20 см між рядками. Перед посівом рядки поливають, на дно можна насипати трішки попелу (пригоршні на квадрат грядки достатньо).

Розсівати моркву краще обережно та порідше, щоб менше рослин довелося висмикувати для досягнення ідеальної дистанції в 5–7 см. Норма висіву

для моркви — 1 г насіння на квадратний метр.

Як і коли проріджувати?

Щоб не нашкодити рослинам, проріджування посівів моркви проводять двічі. Перший раз — коли на рослинах з'являється перший чи другий справжній листочок, залишають по одній морквинці через 1–2 см. Вдруге — коли формуються 4–5 справжніх листочків і «відходи» можна буде використати як молоду зелень і окрасу страв. Цього разу лишаємо 1 рослину на 5–7 см. Перед проріджуванням грядку варто рясно полити. Рослини не розхитують, а обережно тягнуть догори, не забуваючи трішки притиснути землю біля тих морквин, що залишилися. Кращий час для роботи — вечір.

Мульчування та догляд за ґрунтом

Щоб морква вродила і була красива та рівненька, потрібно дбати про якість землі. Звичайно, можна розрихлювати й підпушувати землю міжрядь після кожного дощичу, якщо є час та бажання. Та найпростіший спосіб вберегти грядку з морквою в ідеальному стані — підбати про захисну мульчу. До того ж, і бур'янів так позбавитися легше за все. Для моркви можна використовувати будь-який доступний варіант і природної, і штучної мульчі: травостій, подрібненні бур'яни, солом, сіно, агроволокно, компост (чи перегній), торф та ін.

Товщина мульчі для моркви залежить від якості й типу землі. На важкій достатньо всього 5 см, на легкій піщаній краще насипати прошарок до 10 см висотою. Звичайно, мульчувати потрібно грядку цілком, з міжряддями.

Не обійтися і без підгортання:

СТРАВА ТИЖНЯ

Зіньківська ковбаска

Інгредієнти: 2 кг жирної свинячої лопатки, 1 ст. л. солі, 1 ст. л. свіжозмеленого чорного перцю або суміші перців, 3 метри натуральних свинячих кишок, 3 головки часнику, 1 склянка крижаної води, 1 склянка свинячої крові для змащування ковбасок (за бажанням).

Ця ковбаска із села Зіньків, що на Хмельниччині і входить до списку нематеріальної спадщини цього регіону. Та ніщо не завадить господарям із Полтавщини приготувати цю смачну страву до великоднього столу.

Розігрійте духовку до 160°C градусів. Ретельно видавіть з 2 кг м'яса прожилки та плівки та подрібніть його ножем на кубики зі стороною 1–2 сантиметри. Складіть в миску.

Додайте до м'яса 1 ст. л. солі та 1 ст. л. свіжозмеленого перцю, зубчики 3 головок часнику, попередньо пропущених через прес. Ретельно вимішуйте суміш протягом 10–15 хвилин, щоб вона стала щільною, як фарш. Кількість

часнику можна збільшувати до смаку.

Влийте в м'ясо 1 склянку крижаної води і ще раз ретельно перемішайте, щоб суміш повністю її всотала.

Натуральні свинячі кишки почистьте і промийте. Ви можете взяти й готові магазинні оболонки. Наріжте кишки на шматки завдовжки 40–60 см і наповніть їх фаршем. Кишки треба начинити якомога щільніше, а кінці зав'язати кулінарною чи звичайною ниткою.

Намастіть начинені ковбаси кров'ю за допомогою кулінарного пензля та поставте в розігріту духовку. Запікайте протягом трьох годин. Кожні 20 хвилин на початку приготування витягайте ковбасу з духовки та знову з обох боків змащуйте кров'ю. Щоб ковбаса набула чорного кольору й не вийшла занадто сухою, треба повторити цю операцію 5–6 разів. Дочекайтеся, поки готова ковбаса повністю охолоне, і подавайте до столу.

зелені верхівки морквин не повинні. При перших ознаках того, що морква припіднімається, потрібно відразу, під вечір, запланувати підгортання.

морква не любить контрастів, поливати її холодною водою не варто.

Підживлення моркви

Морква схильна накопичувати нітрати й токсини, тому добрива використовуємо мінімально. Якщо грядку підготували правильно, підживлення не потрібні. На бідному ґрунті достатньо 2 підживлень:

приблизно за місяць після того, як з'являться перші сходи, вдруге — через 2–3 тижні після першого підживлення.

Краще використати найбезпечніші органічні добрива — зелені настої кропиви чи бур'янів, розчин курячків чи перегною, а з липня — настій попелу (пропорція — 1 до 10, з використанням близько 5 л робочого розчину на кожний квадрат грядки). Якщо ви прихильник мінеральних добрив, використовуйте комплексні у кількості 1 ст.л на відро і квадрат для першого підживлення та 1,5 ст.л — для другого.

Олександр СТЕПАНЕНКО

